

У Х В А Л А
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 130 Кодексу законів про працю України, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів“

м. К и ї в
6 березня 2019 року
№ 8-у(I)/2019

Справа № 3-30/2019(639/19)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі:

Шевчука Станіслава Володимировича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 130 Кодексу законів про працю України, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів“ від 13 травня 2014 року № 1255–VII.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Завгородній С.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин третьої, четвертої статті 130 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), підпункту 3 пункту 1 (за конституційною скаргою – пункту 3 частини першої) розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав інвесторів“ від 13 травня 2014 року № 1255–VII (далі – Закон).

Частинами третьою, четвертою статті 130 Кодексу передбачено:

„За наявності зазначених підстав і умов матеріальна відповідальність може бути покладена незалежно від притягнення працівника до дисциплінарної, адміністративної чи кримінальної відповідальності.

На працівників не може бути покладена відповідальність за шкоду, яка відноситься до категорії нормального виробничо-господарського ризику, а також за шкоду, заподіяну працівником, що перебував у стані крайньої необхідності. Відповідальність за не одержаний підприємством, установою, організацією прибуток може бути покладена лише на працівників, що є посадовими особами“.

У підпункті 3 пункту 1 розділу I Закону частину четверту статті 130 Кодексу викладено в редакції, яка оспорюється автором клопотання.

Департамент охорони здоров'я Запорізької міської ради звернувся до Жовтневого районного суду міста Запоріжжя в інтересах комунальної установи „Міська клінічна лікарня екстреної та швидкої медичної допомоги міста Запоріжжя“ з позовом до Завгороднього С.М. про відшкодування завданої ним матеріальної шкоди у вигляді неодержаного прибутку – орендної плати в розмірі 43 373,12 грн.

Розглянувши справу, Жовтневий районний суд міста Запоріжжя заочним рішенням від 9 листопада 2017 року задовольнив позов та стягнув із Завгороднього С.М. матеріальну шкоду у вигляді неодержаного прибутку за орендну плату в розмірі 43 373,12 грн. Це рішення Завгородній С.М. оскаржив до Запорізького апеляційного суду, який постановою від 6 листопада 2018 року відмовив у задоволенні апеляційної скарги та залишив зазначене заочне рішення Жовтневого районного суду міста Запоріжжя без змін.

До конституційної скарги долучено копію ухвали Верховного Суду у складі судді Касаційного цивільного суду від 27 грудня 2018 року, в якій, зокрема, зазначено, що Верховний Суд ухвалою від 19 грудня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційними скаргами представників Завгороднього С.М. та повторно відмовив у відкритті касаційного провадження.

У конституційній скарзі наголошено, що Закон прийнято з метою захисту прав інвесторів та у ньому, зокрема, частину четверту статті 130 Кодексу було викладено у новій редакції та внесено зміни до Господарського кодексу України, Цивільного кодексу України, Закону України „Про акціонерні товариства“. У Законі поняття „посадова особа“ вжито в значенні керівника господарського товариства. На думку автора клопотання, стягнення неодержаного прибутку може бути застосоване до посадових осіб господарських товариств. Відповідно до статті 1 Закону України „Про господарські товариства“ комунальна установа не належить до господарських товариств. Саме тому Завгородній С.М. не є спеціальним суб'єктом, до якого може бути застосовано частину четверту статті 130 Кодексу.

Автор клопотання стверджує, що застосування законодавства про захист прав інвесторів до посадових осіб державних та комунальних установ суперечить принципу юридичної визначеності як невід'ємному елементу

принципу верховенства права, закріпленого в частині першій статті 8 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що частина четверта статті 130 Кодексу, підпункт 3 пункту 1 розділу I Закону суперечать частині першій статті 8, статті 19, частині першій статті 129 Конституції України.

На думку Завгороднього С.М., частина третя статті 130 Кодексу не відповідає пункту 9 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки рішенням колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 6 вересня 2017 року встановлено відсутність в його діяннях дисциплінарного проступку.

2. Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України ухвалою від 26 лютого 2019 року № 42-1(I)/2019 відкрила конституційне провадження в частині відповідності Конституції України (конституційності) другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу, а щодо конституційності частини третьої статті 130 Кодексу, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону відмовила у відкритті конституційного провадження у справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перший сенат Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Завгородній С.М., стверджуючи про неконституційність частини третьої статті 130 Кодексу, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону, наводить аргументи тільки стосовно другого речення частини четвертої статті 130 Кодексу.

Вказуючи на неконституційність частини третьої статті 130 Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу лише посилається на рішення колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 6 вересня 2017 року.

Однак посилання на судові рішення без аргументації невідповідності Конституції України частини третьої статті 130 Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо її неконституційності.

Отже, у конституційній скарзі не наведено обґрунтування тверджень щодо неконституційності частини третьої статті 130 Кодексу, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 32, 36, 50, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Завгороднього Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 130 Кодексу законів про працю України, підпункту 3 пункту 1 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів

України щодо захисту прав інвесторів“ від 13 травня 2014 року № 1255–VII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**